

Anthi-Danaé Spathoni

Idilično, pastoralno i apstraktno: Cy Twomblyjeva zamišljena Arkadija

Cy Twomblyjeva slika *Arcadia* (1958.) odnosi se na područje na Peloponezu gdje je Teokrit smjestio pastire u svojim bukoličkim pjesmama i gdje se Vergilije transformirao u simbol – daleki i utopijski *locus amoenus* užitka i ljubavi. U slikarstvu Arkadija je tema, idealni i klasični pejzaž na platnima Nicolasa Poussina. Twombly koristi elemente Vergilijeve ne-klasične Arkadije kako bi stvorio i prikazao novu. Podrijetlom Amerikanac, ne dijeli breme kulturalnog naslijeđa poput drugih europskih slikara. Kao što su Rimljani slobodno interpretirali grčke mitove u prošlosti, poigravajući se kulturnim naslijeđem koje nije bilo njihovo, tako Twombly daje novi izraz klasičnim temama pristupom "outsajdera". Već od kasnih pedesetih godina 20. stoljeća, on slika Arkadiju nalik grafitima, u bukoličkim i pejzažnim slikama ili u zelenim monokromnim inačicama date teme. Proučavanjem Twomblyjeve Arkadije, kao primjera korištenja klasične teme u suvremenoj slici, ovaj članak fokusira se na umjetnikov stalni dijalog s antikom te pokazuje kako slikar, balansirajući između *imitacije* antičkoga i *izuma* vlastitih rješenja, ponovno oživljava temu.